

[Valdemar Thomsen.]

tidssvarende Rente-, Valuta- og Seddelpolitik. Saafremt Forbruget skal være lige saa stort som Produktionen, da maa der være Betalingsmidler til Raadighed, ikke i Forhold til noget i og for sig saa ligegyldigt som Guld, men i Forhold til den Varemængde, i Forhold til den stigende Produktion, der skal omsættes. Regeringen i Forbindelse med Nationalbanken maa have til Opgave at sørge for det rette Forhold, saaledes at de fornødne Omsætningsmidler uden Hensyn til, hvad Banker og Børs mener, er til Raadighed med det Formaal at sikre Købeevne, Forbrug og Produktion, for derigennem og kun derigennem kan den store Arbejdsløshed modarbejdes.

Her er det, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som han var i Færd med for et Øjeblik siden, skulde anbefale Regeringen at tage de dristige Skridt. Hvis ikke Regeringen i god Tid forinden Efteraarets Valg faar udarbejdet Planer efter virkelig moderne Principper, er der ingen Tvivl om, at Tilbagegangen for Partiet for Alvor vil tage Fart.

Det var paafaldende, men for øvrigt meget betegnende med Meddelelsen om, at der forud for Valget i April ikke som tidligere vilde blive Adgang til at holde Valgtaler i Radioen. Hvad Hensigten med et saadant Forbud er, forstaar jeg ikke, og det gør Radioraadet formentlig heller ikke, for i saa Fald kunde der vel være blevet mere end 6 af Raadets 15 Medlemmer til at stemme for dette Forbud. Tilfældet viser, at det er paa høje Tid, Lytterne gennem lige og almindelig Valgret, som vi har foreslaaet, bliver medbestemmende om, hvad der skal ske i Radioen. Fuldkommen urimeligt er det i hvert Fald ind til et Valg at afskære de politiske Partier fra dette vor mest moderne Meddelelsesmiddel, men det viser jo, hvor hundeanst Magthaverne er for, at Sandheden skal komme for en Dag. Selvfølgelig er det ogsaa i høj Grad forkasteligt, at Radioen nu forud for Folkeafstemningen skal være forbeholdt de gamle Partier. Folkestyre er Tillid til Menneske, sagde en Foredragsholder i Aftes i Radioen. Denne Tillid, maa man sige, giver sig meget mærkelige Udslag her i vort Land. Vælgerne bliver behandlet som en Slags umyndige Væsener, der for ikke at tage Skade skal have deres aandelige Føde passende forberedt og indsovset af Partiernes Køgemestre paa Redaktionskontorerne. I Virkeligheden er det, der blev smuglet igennem vedrørende Radioen forud for Valget, efter min Mening

et oplagt Mistillidsvotum til Ytringsfriheden, som man ellers betragter og navnlig nu forud for Folkeafstemningen sandsynligvis vil fremhæve som en umistelig Mennekeret.

Denne Hensynsløshed mod Lytterne er saa meget mere beklagelig, som ingen kan være blind for, at Avisernes politiske Ledere og Referater er præget af en Ensidighed og Usaglighed, der gør det fuldkommen umuligt for Læserne at se, hvad der er Politik, hvad der er Taktik, og hvad der er Rævestreger. Lige saa paalidelig som Pressen er, naar det gælder alt andet, lige saa upaalidelig er den — der er ingen, der tør bestride det — vedrørende Forhold, der har blot det bitterste med Politik at gøre. Det er rigtigt, naar det er fremhævet, at sand Folkeoplysning, derunder naturligvis ogsaa politisk Oplysning, ikke alene er en Forudsætning for Folkestyre, men tillige det mest virksomme Vaaben mod Diktatur. Er nu den politiske Oplysning, der bydes Folket, mere eller mindre forløjet, ja, da vil ogsaa Folket efter min Mening hurtigt modnes for andre Systemer. Et Forbud mod Valgtaler i Radioen er at give de Partier, der har en udbredt Presse, en absolut Favørstilling, og maaske Socialdemokratiet kan finde en af Aarsagerne til, at andre Partier, der i Henseende til Presse er dem langt overlegne, placerede sig saa forholdsvis godt ved Valget.

Jeg tror, som jeg tidligere har sagt fra denne Plads, at det er paa høje Tid, at der enten gennem Radioen gives alsidig politisk Oplysning paa en Maade, saa Lytterne selv kan vrage og vælge, eller at en absolut uafhængig, politisk interesseret, erfaren Mand faar til Opgave gennem Radioen at give Lytterne den fornødne Belæring og Orientering. Hvis det er Meningen, at Vælgerne skal have Lejlighed til at tage et selvstændigt Standpunkt, og det er det forhaabentlig, maa der — og det kan kun ske gennem Radioen — sørges for en anden Oplysning end den, Bladene giver. For Pressen saavel som for Befolkningen vil det have stor opdragende Betydning, om Sandheden om Politik paa en letfattelig, billig og praktisk Maade, som det kan ske gennem Radioen, virkelig fandt Vej ud til de enkelte Vælgere. Jeg tror, at Avisredaktørerne i saa Fald vil betænke sig to Gange paa at drive det saa vidt, som de gjorde under Valgkampen, i Retning af Fortielse og Fordrejelse. Læsernes Adgang til Kontrol med, hvad der skrives, vilde — og det synes jeg nok kan tiltrænges — lægge en Dæmper paa Fristelsen til at give en